

MATERIAŁY RÓŻNE

Rocznik Ostrowski 2025, nr 11, Ostrow Mazowiecka 2025, s. 93-106

www.ludziezpasja.org

Izabela Bogucka

Kapituła Medalu Wiktora Godlewskiego „za działania na rzecz przyrody” – geneza i misja

Wiktor Godlewski (1831-1900) urodził się w Bogutach na Mazowszu. Po ukończeniu szkoły średniej w Łomży zajmował się amatorsko ornitologią, współpracując z Warszawskim Gabinetem Zoologicznym, placówką naukowo-muzealną, kierowaną wówczas przez Władysława Taczanowskiego – światowej sławy ornitologa. Za udział w Powstaniu Styczniowym został skazany na katorgę w Syberii Wschodniej. Tam stał się towarzyszem i bliskim współpracownikiem Benedykta Dybowskiego, wybitnego przyrodnika przebywającego również na zesłaniu. Wraz z nim Godlewski prowadził badania przyrody mało znanych obszarów położonych między Irkuckiem i Władywostokiem. Zebrane okazy fauny syberyjskiej dostarczali muzeom, głównie Warszawskiemu Gabinetowi Zoologicznemu. Publikowali też rozprawy o faunie i fizjografii jeziora Bajkał oraz różnych obszarach Syberii Wschodniej. Za ich pionierskie wówczas badania fizjograficzne Bajkału zostali nagrodzeni, mimo że byli skazańcami, medalami Carskiego Rosyjskiego Towarzystwa Geograficznego. Ich prace badawcze i zebrane okazy zachowały do dziś wysoką wartość naukową. Wiktor Godlewski był też wielkim autorytetem moralnym, zarówno w kraju jak też wśród zesłańców na Syberii. Wiktor Godlewski powrócił z katorgi w rodzinne strony w lecie 1877 r. i ponownie zajął się zarządzaniem majątkami ziemskimi, gromadząc środki na zakup własnego kawałka ziemi, nadal też współpracował z Warszawskim Gabinetem Zoologicznym. Około roku 1890 kupił majątek Smolechy pod Ostrowią Mazowiecką, w którym oddawał się gospodarstwu i majsterkowaniu. Z nasion przywiezionych z Syberii aklimatyzował tu modrzewie, cedry i pichty, a także różne krzewy i kwiaty. Kontynuował też swoją pasję kolekcjonerską, gromadząc wielką ilość okazów ptaków, które po jego śmierci przekazano B. Dybowskiemu.

Żył intensywnie, działając w wielu organizacjach społecznych i publicznych. Był delegatem Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, prezesem Towarzystwa Zaliczkowego, członkiem Rady Towarzystwa Dobroczynności i współzałożycielem Ostrowskiego Towarzystwa Pożyczkowo – Oszczędnościowego (późniejszego Banku Spółdzielczego w Ostrowi Mazowieckiej), gdzie działał w Radzie Nadzorczej, a w latach 1899-1900 piastował stanowiska prezesa. W kwietniu 1900 roku zdążył jeszcze zasiąść w zarządzie Ostrowskiego Oddziału Racjonalnego Polowania.

Ryc. 1. Portret Wiktora Ignacego Godlewskiego

Ryc. 2. Wiktor Ignacy Godlewski na Syberii

Pomimo planów nie zdążył swych myśli i obserwacji zebrać na piśmie. Zmarł nagle na tyfus, w swoim majątku Smolechy, 17 listopada 1900 r. Został pochowany na cmentarzu parafialnym w Jasienicy.

Benedykt Dybowski, we wspomnieniu pośmiertnym opublikowanym po śmierci Godlewskiego, tak pisał o swym zmarłym przyjacielu:

(...) zgon jego niespodziewany budzi cały szereg wspomnień o wypadkach, które stają w mej wyobraźni tak wyraziście, jak gdyby one miały miejsce przed chwilą dopiero, splatając się przytem węzłami nierozzerwalnymi z postacią zmarłego towarzysza. Zdobycie każdego nowego gatunku dla fauny wschodniej Syberii, a tem samem i dla gabinetu warszawskiego, zbadanie każdego nowego szczegółu biologicznego, stanowiły epoki w naszym życiu ówczesnem, a żaden z tych faktów nie może być pomyślany bez uczestnictwa w nim Wiktora Godlewskiego.

Medal im. Wiktora Godlewskiego

W 1992 roku, z inicjatywy Romana Świerżewskiego, ówczesnego dyrektora Gminnego Ośrodka Kultury i Sportu w Bogutach-Piankach (GOKiS) powołano Kapitułę i ustanowiono Medal im. Wiktora Godlewskiego „za działania na rzecz przyrody”. Medal ma honorować osoby i instytucje zaangażowane w ochronę przyrody oraz popularyzację wiedzy przyrodniczej – zwłaszcza na terenach Mazowsza i Podlasia. Celem Kapituły jest nie tylko wyróżnianie zasłużonych, ale także upowszechnianie pamięci o Wiktorze Godlewskim oraz promowanie świadomości ekologicznej wśród lokalnej społeczności.

Rodzaj czworobocznego opalanego wojłokowego namiotu na saniach
5 osób z lewa na prawo: 1 Busz, 2 siedzący Dybowski, 3 Eliasiewicz, 4 Giedgowd, 5 Godlewski

Godlewski Wiktor, Dybowski, Ekert Paweł, Hartung Mikołaj

Ryc. 3-4. Fotografie z pobytu na Syberii udostępnione przez Władysławę Dybowską, wnuczkę Benedykta Dybowskiego

Ryc. 5. Głaz pamiątkowy poświęcony pamięci Wiktora Godlewskiego odsłonięty przed Gminnym Ośrodkiem Kultury i Sportu w Bogutach-Piankach 14 kwietnia 2008 r.

Ryc. 6-7. Grób Wiktora Ignacego Godlewskiego na cmentarzu parafialnym w Jasienicy (w 2009 r. Gmina Ostrów Mazowiecka i mieszkańcy Jasienicy ufundowali nową płytę nagrobną)

Organizacja i charakter działalności

Siedzibą Kapituły jest GOKiS w Bogutach-Piankach – rodzinnej miejscowości Wiktora Godlewskiego. Skład Kapituły tworzą przedstawiciele świata nauki, instytucji, organizacji oraz lokalni społecznicy – osoby, dla których ochrona przyrody i edukacja ekologiczna są ważnym elementem ich działalności. Wręczenia Medalu odbywają się zazwyczaj podczas specjalnych sesji – często w ramach spotkań o charakterze naukowo-edukacyjnym, z udziałem społeczności lokalnej, edukatorów, ekologów, a także gości z całego kraju. Poza samymi medalami, Kapituła i GOKiS – angażowały się też w inne formy działalności kulturalnej i edukacyjnej.

Znaczenie i wpływ – lokalnie i ponadregionalnie

Dzięki Kapitulce i Medalu, nazwisko Wiktora Godlewskiego wróciło do świadomości mieszkańców regionu – jako symbolu zaangażowania w poznawanie i ochronę przyrody. To ważny element lokalnej tożsamości i dziedzictwa. Przyznawanie medali osobom i instytucjom z różnych części Polski (nie tylko lokalnych) pomaga promować ideę ochrony przyrody i popularyzację wiedzy ekologicznej w szerszym kontekście – od naukowców i instytucji badawczych, po organizacje pozarządowe i miłośników przyrody. Kapituła i GOKiS pełnią również funkcję łącznika między środowiskami naukowymi a lokalną społecznością: organizowane są sesje naukowe, wydarzenia edukacyjne i kulturalne – co sprzyja budowaniu świadomości ekologicznej i zainteresowania ochroną środowiska. W ciągu ponad trzydziestu lat działalności Kapituły przyznano dziesiątki medali – co pokazuje trwałość i ciągłość tej inicjatywy, a także zaangażowanie kolejnych pokoleń w jej realizację.

Laureaci wszystkich edycji Medalu (w nawiasie podano rok edycji Medalu, uroczystość odbywa się w pierwszej połowie roku następnego):

- Stanisława Chyl – za działalność muzealną i popularyzatorską związaną z W. Godlewskim i przyrodą Podlasia, (1992);
- Andrzej Dyrz – za badania nad awifauną bagien biebrzańskich i działania na rzecz ustanowienia tam parku narodowego, (1992);
- Wiesław Nowicki – za działalność w społecznym ruchu ochrony przyrody, zwłaszcza na rzecz ochrony przyrody Wisły, (1992);
- Aleksander Sokołowski – za badania roślinności regionu podlaskiego, (1992);
- Gabriel Brzęk – za popularyzację w swoich książkach wiedzy o Wiktorze Godlewskim, (1995);
- Fundacja „Pronatura” – za popularyzację wiedzy przyrodniczej szczególnie organizowanie wystaw, (1995);
- Północno-Podlaskie Towarzystwo Ochrony Ptaków – za badania nad awifauną regionu i działalność dla jej ochrony, (1995);
- Czesław Łaszek – za wybitne zasługi dla ochrony przyrody Mazowsza i Podlasia, (1996);
- Antoni Kuczyński – za prace naukowe nt. dziejów polskich badaczy przyrody na Sybe-

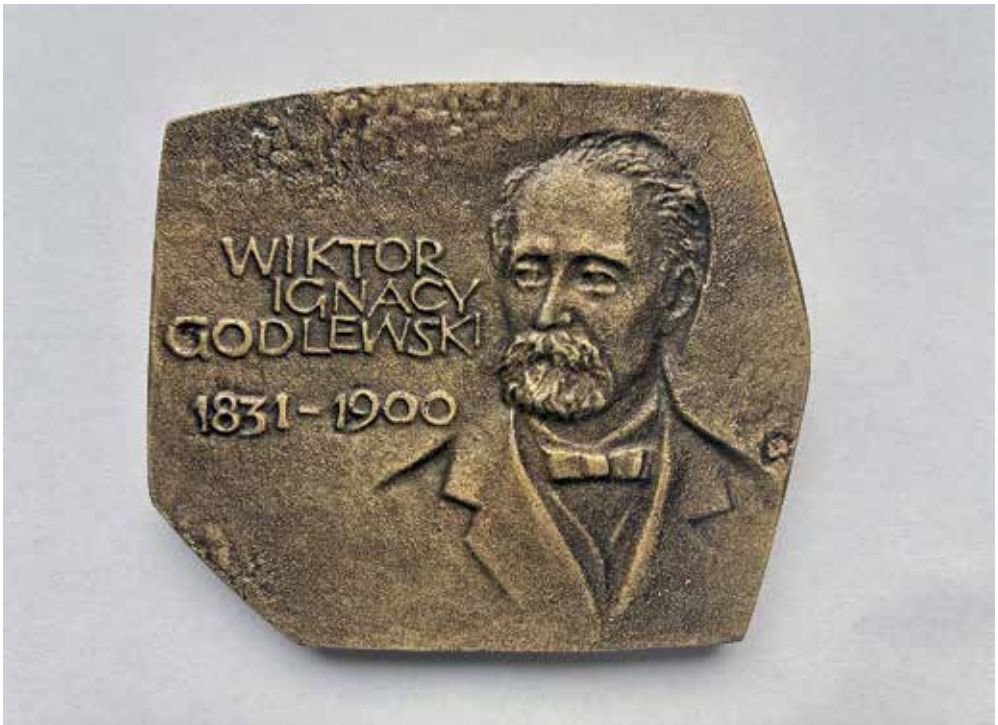
- rii, (1996);
- Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Białymstoku – za propagowanie ochrony przyrody w leśnictwie Podlasia, (1996);
 - Andrzej Czerwiński – za badania nad lasami północno - wschodniej Polski, (1997);
 - Józef Sobiecki – za popularyzację krajoznawstwa i przyrody regionu podlaskiego, (1997);
 - Ludwik Tomiałoć – za badania nad awifauną Puszczy Białowieskiej, (1997);
 - Zbigniew Kotański – za opracowanie nowatorskiej, warstwowej mapy geologicznej Polski, (1998);
 - Andrzej Mirski – za twórczość TV poświęconą przyrodzie oraz za stworzenie i wprowadzanie w życie koncepcji mini-rezerwatów, (1998);
 - Krystyna Rogaczewska – za twórczość poświęconą przyrodzie, zaangażowanie w organizacjach ochrony przyrody i Fundacji „Panda” oraz za wieloletnie społeczne prowadzenie „domowego” azylu dla ptaków, (1998);
 - Nadleśnictwo Bielsk – za zalesienie wschodniego Podlasia, (1998);
 - Kazimierz Uszyński – za upowszechnianie myśli przyrodniczej patrona ks. K. Kluka, patrona Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu, której to placówki Laureat był dyrektorem, (1999);
 - Iwona Drozdowska – za osiągnięcia w edukacji ekologicznej młodzieży, (1999);
 - Jerzy Pawlikowski – za czynną ochronę przyrody na Mazurach, (1999);
 - Andrzej Szujewski – za opracowanie i wdrożenie modelu proekologicznej, wieloletniej gospodarki leśnej, (2000);
 - Jolanta Hebda – za działalność w dziedzinie edukacji ekologicznej, (2000);
 - Adam Wajrak – za popularyzowanie wiedzy o przyrodzie, (2000);
 - Bolesław Szostakowicz – za badania i popularyzację wiedzy o polskich przyrodnikach zesłańcach na Syberii, (2001);
 - Mazowieckie Towarzystwo Ochrony Fauny – za działania na rzecz ochrony fauny w regionie mazowiecko-podlaskim, (2001);
 - Adam Wołk – za popularyzację przyrody i studia nad historią nauk przyrodniczych, (2001);
 - Wiktor Wołkow – za fotografie przyrodnicze, (2001);
 - Nadleśnictwo Rudka – za popularyzację i wdrażanie zrównoważonej gospodarki leśnej, (2001);
 - Joanna Wierzbicka – za dokumentowanie i popularyzację Bagien Biebrzańskich, (2002);
 - Simona Kossak – za działania dla zachowania różnorodności biologicznej Puszczy Białowieskiej, (2002);
 - Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków – za działania na rzecz ochrony ptaków, (2003);
 - Andrzej Zalewski – za promocję kultury ekologicznej w radio, (2003);
 - Nadleśnictwo Krynki – za odtwarzanie środowiska przyrodniczego Wzgórz Sokół-

- skich, (2003);
- Tomasz Borecki – za dorobek naukowy rozwoju leśnictwa polskiego, (2004);
 - Franciszek Kobryńczuk – za dorobek naukowy i literacki w dziedzinie ochrony przyrody, (2004);
 - Komitet Ochrony Orłów – za osiągnięcia w czynnej ochronie ptaków drapieżnych, (2004);
 - Krystian Matysek – za twórczość filmową poświęconą przyrodzie, (2004);
 - Leszek Jerzak – za dokonania na rzecz poznania i ochrony przyrody regionu lubuskiego, (2005);
 - Józef Partyka – za animację działalności naukowej obejmującej dziedzictwo przyrodnicze i kulturowe w obrębie parków narodowych wyżyny krakowsko-częstochowskiej, (2005);
 - Ryszard Kowalski – za wybitne osiągnięcia w kształceniu nauczycieli w zakresie ochrony przyrody, (2005);
 - Elżbieta Strucka – za popularyzację wiedzy przyrodniczej na antenie Polskiego Radia, (2005);
 - Łomżyńskie Towarzystwo Naukowe im. Wągów – za działalność naukową obejmującą dziedzictwo przyrodnicze i kulturowe Ziemi Łomżyńskiej, (2005);
 - Władysława Dybowska – za ocalenie i upowszechnianie dorobku naukowego polskich zesłańców na Syberii, (2006);
 - Klub Przyrodników ze Świebodzina – za wszechstronną działalność na rzecz ochrony przyrody, (2006);
 - Nadleśnictwo Drygały – za retencję wodną i odtwarzanie podmokłych siedlisk na terenie lasów Drygalskich, (2006);
 - Zofia Brzozowska – za ratowanie zwierząt, (2007);
 - Fundacja Ochrony Wielkich Jezior Mazurskich – za działania na rzecz ochrony regionu Wielkich Jezior Mazurskich, (2007);
 - Janina Kawałczewska – za animację ochrony środowiska przyrodniczego regionu płockiego, (2007);
 - Stowarzyszenie „Pracownia na rzecz Wszystkich Istot” – za działalność edukacyjną na rzecz ochrony przyrody, (2007);
 - Wiesława Borek – za wieloletnie działania na rzecz ochrony Sadów Żoliborskich, (2008);
 - Grażyna Hodun – za szerokie działania na rzecz popularyzacji ochrony przyrody, (2008);
 - Nadleśnictwo Łomża – za przywrócenie funkcji przyrodniczo-leśnej terenom byłego poligonu Czerwony Bór, (2008);
 - Zespół: dr Kazimierz Baliński, mgr Olga Teresa Lipińska, inż. mgr Jerzy Protekta i Zbigniew Woźniak działający w ramach Ligi Ochrony Przyrody na rzecz ochrony Skarpy Warszawskiej w rejonie parku „Arkadia” – za działania na rzecz ochrony Skarpy Warszawskiej, (2008);

- Nadleśnictwo Krynki – za opracowanie i wdrożenie „Zintegrowanego systemu kształtowania i ochrony środowiska naturalnego”, (2010);
- Jerzy Bauer – za działania na rzecz edukacji przyrodniczej młodzieży, (2010);
- Jacek Sokołowski – za aktywną pracę dydaktyczną i wychowawczą w dziedzinie ochrony przyrody, (2010);
- śp. Artur Tabor (pośmiertnie) – za wybitną działalność artystyczną w dziedzinie fotografii przyrodniczej oraz edukację młodzieży, (2010);
- Muzeum Rolnictwa im. Ks. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu – za 50-letnią działalność na rzecz dziedzictwa historycznego polskiego rolnictwa i kultury wsi, (2010);
- Nadleśnictwo Supraśl – za ochronę dziedzictwa przyrodniczego, kulturowego i historycznego Puszczy Knyszyńskiej, (2011);
- Bagiński Mieczysław – za całokształt pracy na rzecz ochrony przyrody i edukacji ekologicznej, (2012);
- Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej w Warszawie – za twórczy wkład w ochronę dziedzictwa przyrodniczego Polski, (2012);
- Stacja Badawcza Rolnictwa Ekologicznego i Hodowli Zachowawczej Zwierząt Polskiej Akademii Nauk w Popielnie – za pracę i działania na rzecz ochrony przyrody i edukację w tej dziedzinie, (2012);
- Świerzewski Roman, Dyrektor Gminnego Ośrodka Kultury i Sportu w Bogutach-Piankach – za przywrócenie pamięci postaci Wiktora Godlewskiego – patrioty i przyrodnika, (2012);
- Zespół Szkół Weterynaryjnych i Ogólnokształcących nr 7 w Łomży – za działalność edukacyjną na rzecz ochrony przyrody, (2012);
- Instytut Badawczy Leśnictwa w Sękocinie Starym – za działania na rzecz ochrony przyrody i zrównoważonej gospodarki leśnej, (2013);
- Zbigniew Kaszuba – za całokształt pracy na rzecz środowiska i ochrony przyrody, (2013);
- „Przyroda Polska” – za popularyzację wiedzy przyrodniczej i edukację ekologiczną młodzieży, (2013);
- Ks. Stanisław Skarżyński – za działania na rzecz przyrody i szczególne umiłowanie świata zwierząt, (2013);
- Ośrodek Kultury Leśnej w Gołuchowie – za ochronę dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego polskiego leśnictwa oraz edukację ekologiczną społeczeństwa, (2014);
- Mirosław Angielczyk – za kontynuację dzieła Ks. Krzysztofa Kluka – krzewienia polskich tradycji zielarskich i utworzenie Botanicznego Ogrodu Ziołowego, (2014);
- Janusz Kur – za prowadzenie ośrodka rehabilitacji dzikich zwierząt oraz edukację ekologiczną, (2014);
- dr Michał Falkowski – za aktywną działalność na rzecz ochrony przyrody Mazowsza, (2014);
- Zbigniew Kamiński – Starosta Powiatu Ostrowskiego za popularyzację postaci Wiktora Godlewskiego i ochronę przyrody w powiecie ostrowskim, (2015);

- Dr Andrzej Kruszewicz – dyrektor ZOO w Warszawie za popularyzację wiedzy o faunie świata, w szczególności ptaków, (2015);
- Ogród ZOO w Warszawie za działalność popularyzacyjną – edukacyjną w dziedzinie zoologii i ochrony środowiska, (2015);
- Ośrodek Rozwojowo Wdrożeniowy Lasów Państwowych Leśne Studio Filmowe w Bedoniu – za działanie na rzecz krzewienia piękna polskiej przyrody oraz edukacji ekologicznej społeczeństwa, (2015);
- Zespół Szkół im. Adama Mickiewicza w Bielsku Podlaskim – za działalność edukacyjną dzieci i młodzieży w zakresie ochrony przyrody, (2015);
- prof. dr hab. Dariusz Gwiazdowicz – Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu – za działalność naukowo-dydaktyczną na rzecz ochrony przyrody, (2016);
- Muzeum Przyrody w Drozdowie – za propagowanie wiedzy o przyrodzie i gromadzenie dziedzictwa kulturowego regionu, (2016);
- Piotr Tadeusz Kąkol Warszawa – za działalność edukacyjną oraz popularyzację ochrony przyrody wśród młodzieży, (2016);
- Ogród Botaniczny Uniwersytetu Warszawskiego – za krzewienie różnorodności gatunkowej i działalność edukacyjną na rzecz polskiego społeczeństwa, (2016); (2017);
- Hanna Chromińska – za zasługi na rzecz popularyzacji ornitologii i świadomości przyrodniczej na terenie Mazowsza i Podlasia wśród dzieci i młodzieży, (2017);
- Leśny Bank Genów w Kostrzycy – za ochronę zasobów genowych drzew, krzewów i roślin szczególnie, cennych obiektów przyrodniczych środowiska leśnego Polski, (2017);
- Łomżyński Park Krajobrazowy Doliny Narwi – za działalność edukacyjną, wydawniczą i popularyzatorską na rzecz ochrony przyrody, (2017);
- Maciej Omelaniuk – za zaangażowanie w czynną ochronę i promocję przyrody Mazowsza i wydawnictwa przyrodnicze poświęcone dolinie Bugu, (2017);
- dr inż. Roman Zielony – za całokształt badań w zakresie przyrodniczych podstaw urządzania lasu i ochrony przyrody w lasach, (2017);
- Paweł Cieśluk – za popularyzację wiedzy o ochronie przyrody, w szczególności edukację dzieci i młodzieży, (2018);
- Agnieszka Kryspin-Gałazka – za pracę organiczną w propagowaniu zachowań ekologicznych lokalnej społeczności, (2018);
- Sergiusz Leończyk – Medal Honorowy za utrwalanie pamięci o Polakach na Syberii, (2018);
- Nadleśnictwo Borki – za aktywną ochronę populacji żubra w Puszczy Boreckiej, (2018);
- Polska Akademia Nauk Ogród Botaniczny Centrum Zachowania Różnorodności Biologicznej w Powsinie – za działalność na rzecz zachowania bioróżnorodności, badania i edukację przyrodniczą, (2018);
- Towarzystwo Ochrony Siedlisk ProHabitat – za czynną ochronę przyrody, (2018);
- Jerzy Sikorski – za działalność na rzecz ochrony środowiska i popularyzację wiedzy przyrodniczej, (2019);
- Nadleśnictwo Kaliska – za twórcze kultywowanie tradycji Arboretum Wirty, prowa-

- dzoną działalność naukową, ochronę przyrody oraz edukację społeczeństwa, (2019);
- prof. dr hab. Władysław Danielewicz – za osiągnięcia na rzecz ochrony przyrody i popularyzację wiedzy przyrodniczej, (2019);
 - mgr inż. Barbara Siedlicka – za wieloletnie działanie na rzecz roślinności na Uniwersytecie Warszawskim, a w szczególności za pracę w ogrodzie na dachu Biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego, (2019);
 - dr Hanna Werblan-Jakubiec – za szczególne zasługi w prowadzeniu Ogrodu Botanicznego Uniwersytetu Warszawskiego oraz działania na rzecz ochrony ginących gatunków roślin w Polsce, (2019);
 - dr hab. Marian Flis – za działalność na rzecz przyrody, (2021);
 - Ośrodek Edukacji Ekologicznej Podlaskiego Muzeum Kultury Ludowej „Sokolarnia” – za działalność na rzecz ochrony środowiska i popularyzację wiedzy przyrodniczej, (2021);
 - Stowarzyszenie Ochrony Sów – za szczególne zasługi dla ochrony sów, (2021);
 - Emilian Sito – za działalność na rzecz ochrony środowiska, utrwalanie piękna terenów nadbużańskich i popularyzację wiedzy przyrodniczej, (2021);
 - Krzysztof Mielnikiewicz – za działalność na rzecz przyrody i popularyzację wiedzy przyrodniczej, (2022);
 - Sławomir Kasjaniuk – za działalność na rzecz ochrony ptaków oraz popularyzację wiedzy przyrodniczej, (2022);
 - Fundacja Szklane Pułapki – za działalność na rzecz ochrony ptaków ginących w wyniku kolizji ze szklanymi elementami infrastruktury oraz za działalność edukacyjną w tym zakresie, (2022);
 - Projekt Asocjacja Promotorów Wesołego Ptaka – za działalność na rzecz zwiększenia populacji ptaków w miastach, (2022);
 - Stołeczne Towarzystwo Ochrony Ptaków - za działalność organizacyjną i edukacyjną na rzecz ochrony ptaków ze szczególnym uwzględnieniem awifauny warszawskiej, (2023);
 - Stanisław Łubieński – za działalność na rzecz ochrony środowiska oraz popularyzację wiedzy przyrodniczej, (2023);
 - Mariusz Grzeniewski – za działalność edukacyjną, organizacyjną i techniczną w szczególności dotyczącą ochrony ptaków na terenach miejskich, (2023);
 - Henryk Mąka – za działalność edukacyjną, ochronę i restytucję ptaków drapieżnych oraz krzewienie ochrony przyrody w kulturze, (2023);
 - Fundacja „Noga w łapę. Razem idziemy przez świat” – za wszechstronną działalność na rzecz ochrony przyrody oraz popularyzację wiedzy przyrodniczej, (2024);
 - Adam Zbyryt – za działalność na rzecz ochrony środowiska oraz popularyzację wiedzy przyrodniczej, (2024);
 - prof. dr hab. Maciej Luniak – za wybitną wieloletnią działalność naukową, popularyzatorską i edukacyjną na rzecz ochrony przyrody oraz przyczynienie się do rozwoju kolejnych pokoleń przyrodników i działaczy na rzecz ochrony przyrody, (2024).

Ryc. 8. Popiersie en face. Po lewej stronie napis: WIKTOR/IGNACY/GODLEWSKI/1831-1900

Ryc. 9. Po lewej stronie róża kompasowa tzw. „Róża Wiatrów”. Po prawej napis: ZA DZIAŁANIA NA RZECZ PRZYRODY. U dołu po obrzeżu: OŚRODEK KULTURY W BOGUTACH

Medal – edycja z 2007 roku. Projekt: Barbara Lis–Romańczuk

Medal w kształcie nieforemnego sześcioboku o skrajnych wymiarach: 88 x 77 mm.

Dziedzictwo i miejsce w społeczności

Działalność Kapituły to coś więcej niż wręczanie medali – to trwały wkład w budowanie świadomości ekologicznej, promowanie wartości przyrodniczych i edukacyjnych, a także kultywowanie pamięci o lokalnym przyrodniku-patriocie. Poprzez regularne uroczystości, zaangażowanie naukowców, organizacji i lokalnej społeczności, Kapituła przyczynia się do integracji pokoleń – łączy tradycję z nowoczesnym rozumieniem konieczności ochrony środowiska. Medal im. Wiktora Godlewskiego stał się symbolem szacunku dla natury i odpowiedzialności za jej przyszłość.

Fotografie: Tadeusz Żochowski, Roman Świerzewski, archiwum Władysławy Dybowskiej

ŹRÓDŁA:

Roman Świerzewski „Trudna droga zesłania”, Boguty-Pianki 2015 r.

<https://www.gokisboguty.pl/medal-wiktora-godlewskiego.html>

Ryc. 10. Posiedzenie Kapituły Medalu im. Wiktora Godlewskiego w 2025 r. Od lewej: Izabela Bogucka, prof. dr hab. Tomasz Borecki, Jędrzej Drewnowski, dr Adam Zieliński, Sławomir Ignaczak, prof. dr hab. Janusz Czerepko, prof. dr hab. Iwona Ciereszko

Ryc. 11. Laureaci medalu za rok 2021. Od lewej: Jerzy Sikorski (odbierający odznaczenie w imieniu Stowarzyszenia Ochrony Sów), Przemysław Łapiński, dr Artur Gaweł, Kamil Borowski, dr hab. Marian Flis, Emilian Sito

Ryc. 12. Uroczystość wręczenia medali w 2023 r. Od lewej: Jerzy Bauer, Henryk Mąka, Stanisław Łubiński, Mariusz Grzeniewski, prof. Maciej Luniak, prof. dr hab. Tomasz Borecki, prof. dr hab. Iwona Ciereszko, prof. dr hab. Janusz Czerepko, Jędrzej Drewnowski

Ryc. 13. Laureaci medalu za rok 2024. Od lewej: Renata Markowska – Prezes Stowarzyszenia „Noga w Łapę”, prof. Maciej Luniak, Adam Zbyryt